

¡CÓMO NO!

informatieblad
TILBURG-MATAGALPA

- Belangrijk nieuws over de ¡Cómo No!
- Een droomstart Café Matagalpa
- De koffieketen Matagalpa-Tilburg
- Wat overblijft na 7 november Ortega als dictator?

COLOFON

REDACTIONEEL

¡Cómo No!, het informatieblad over de Stedenband, wordt uitgegeven door Amigos de Matagalpa van Stedenband Tilburg-Matagalpa. **¡Cómo No!** verschijnt drie maal per jaar met een oplage van 550 exemplaren en is ook te lezen op onze website, onder de tab Meer informatie. Voor een gratis abonnement kunt u zich wenden tot de Stedenband Tilburg-Matagalpa:

Adres: Beneluxlaan 74
5042 WS Tilburg
Tel: 013-5368706
E-mail: stedenband@tilburg-matagalpa.nl
Web: www.tilburg-matagalpa.nl
Bank: NL53 RABO 0170 2385 63 of
NL98 INGB 0002 7835 14
De Stedenband is geregistreerd bij ANBI (Algemeen Nut Beogende Instellingen).

Redactie

Marian van Stiphout
Miranda van der Klaauw
Herman Fitters
Louise Donjacour
Toon Oomen
Siska van Vliet

Vormgeving

HD ontwerp • Tilburg • www.hdontwerp.nl

Foto voorpagina

Café Matagalpa, koffie uit Matagalpa
foto: Gé Mooren

Drukwerk

Drukkerij Mezclado

Afwerking

de Bundel

ISSN: 0920 2315

Adios,

Geen stapels kerstbomen maar grote groepen levensgrote poppen -viejos genoemd, oudjes- worden er in Nicaragua op het eind van het jaar op veel plaatsen te koop aangeboden. De poppen worden op oudejaarsnacht om klokslag twaalf uur verbrand, soms met vuurwerk erin voor meer spektakel; het is een symbolische manier om afscheid te nemen van al het slechte van het jaar dat afloopt en zo het nieuwe te verwelkomen.

Ik denk dat er dit keer veel viejos in vlammen zullen opgaan want de meeste Nicaraguanen hebben genoeg akeligs om achter zich te verbranden. Veel van de poppen hebben dan ook bordjes met wensen bij zich, een beetje te vergelijken met onze goede voornemens, al gaat het in Nicaragua vooral om dat wat men juist niet wil: ziekte, rellen, deze regering.

Met duizendklappers, gillende keukenmeiden en Bengaals vuur -al zal dat ook dit keer wel minder zijn vanwege het vuurwerkverbod- nemen ook wij hier traditioneel afscheid van het oude jaar.

We nemen dit jaar ook afscheid van de **¡Cómo No!** zoals die in zesendertig jaar al 136 keer verschenen is. Op pagina 3 staat informatie hoe het verder gaat met het blad van de Stedenband. Met pijn in het hart neem ik afscheid. Ik wens alle lezers een fijn, gezond en liefdevol 2022 toe. Het ga jullie goed!

Marian

I N H O U D

Belangrijk nieuws over de ¡Cómo No!	Miranda van der Klaauw	3
Een droomstart Introductie Café Matagalpa	Miranda van der Klaauw	4
Café Matagalpa	Bernite van Teeffelen	5
Zeventiende Vuelta à Matagalpa		6
Wat overblijft na 7 november	Toon Oomen	8
Een Stedenband 2.0	Miranda van der Klaauw	12
Docenten maken alternatieve plannen	Miranda van der Klaauw	14
UCR kent eredoctoraat toe aan schrijver Sergio Ramírez	Adrián Zúñiga Rivero	15
Dé foto van ¡Cómo No!	Miranda van der Klaauw	16

Belangrijk nieuws over de ¡Cómo No!

Beste lezers,

Het is ons lang gelukt om dit blad op papier te maken. Het bestuur van de Stedenband is daarvoor veel dank verschuldigd aan iedereen die dit al die jaren mogelijk heeft gemaakt: de redactieleden, de fotografen, de vormgevers, drukkerij Mezclado, de verzenders, de bezorgers én de lezers natuurlijk. Zeker bijzonder is dat onze hoofdredacteur, Marian van Stiphout, al betrokken is vanaf nummer 0. En ook de jarenlange vrijwillige, dan wel gesponsorde inzet van de vormgevers is waardevol. Allereerst Louise Donjacour, Egbert Wever nam het over en heeft het jaren gedaan en momenteel, ook alweer jaren, Hans Dusée (HD ontwerp).

Anders

Maar nu is dan toch het moment gekomen dat we een papieren blad niet meer kunnen betalen. De subsidie daalt. En mensen lezen ook steeds meer online. Het moet dus anders. De redactie wil het breder insteken: nog wel een jaarlijks papieren bericht, maar daarnaast steeds meer nieuws en actualiteiten online publiceren. Op onze website, in de digitale nieuwsbrief, op Twitter, Facebook en Instagram. Dat past beter bij deze tijd en dat spreekt ook nieuwe mensen aan. De jaarlijkse uitgave krijgt waarschijnlijk een ander uiterlijk en zal voortaan dienen als flyer, visitekaartje en jaarverslag ineen.

Portokosten betalen

We hopen dat onze 'ouwe trouwe' abonnees begrip hebben voor deze keuze en we vragen de abonnees van buiten Tilburg om voortaan de portokosten te betalen. We zullen daarvoor jaarlijks een factuur meesturen. Als u dit niet wilt, kunt u doorgeven dat u ons voortaan online volgt. Ons mailadres is stedenband@tilburg-matagalpa.nl Alle andere abonnees blijven we jaarlijks vragen om een donatie als tegemoetkoming in de kosten.

Bij deze dan gelijk de oproep voor 2021: maak uw bijdrage over op bankrekening **NL98 INGB 0002 7835 14** tnv Stedenband Tilburg-Matagalpa ovv Como No. Of doneer via de knop op onze website www.tilburg-matagalpa.nl **Hartelijk dank!**

Namens het bestuur en de redactie,
Miranda van der Klaauw, coördinator

Journalistiek talent gezocht

Vind je het leuk om te schrijven en ben je thuis in de online en social media? Meld je dan aan bij de redactie, dan gaan we samen kijken hoe we met een nieuwe redactie nieuwe wegen kunnen inslaan. Van harte welkom!

Een droomstart

Introductie Café Matagalpa

Een prachtig groot artikel in het Brabants Dagblad, een partij heerlijke, vers gebrande koffie, een nieuwe webshop en een goed gevuld café LOOS! Daarmee lanceerden we de laatste week van oktober onze koffie, Café Matagalpa. En we kunnen niet anders zeggen: de verkoop in deze eerste maanden overtreft onze verwachtingen. Wat een droomstart!

U heeft eerder kunnen lezen wat er allemaal vooraf is gegaan. Hoe studenten, samen met vrijwilligers en medewerkers van de Stedenband, marktonderzoek hebben gedaan, alle stappen van het productieproces hebben uitgezocht en een businessplan hebben gemaakt. Ook werd er een webshop ingericht en getest. Maar ja, dan komt de realiteit en die stap is altijd spannend. Met de brander was afgesproken om de eerste branding goed te evalueren, zodat de smaak daarna kon worden verfijnd.

Smaak

De gasten die kwamen proeven namen hun taak heel serieus: op een speciaal formulier konden ze de smaakscore invullen. Een lekkere koffie moet een goede balans hebben van zoet, zuur en bitter. Daarop scoort Café Matagalpa behoorlijk goed. De eindscore was: aroma gemiddeld, rins/zuur aan de lage kant, zoet ook aan de lage kant, bitter gemiddeld en body gemiddeld. De gasten konden ook hun persoonlijke reacties kwijt op het formulier. Leuk om terug te lezen: *'Een koffie om 's morgens rustig mee te beginnen.'* *'Goede koffie.'* *'Ik had het sterker verwacht.'* *'Prima koffie.'* *'Mag wat meer body krijgen.'* *'Succes!'*

De brander, die natuurlijk zelf ook proeft, was het met de proevers eens en besloot om de volgende partij iets heter en iets langer te branden. Nu heeft de koffie dus zijn definitieve smaak gekregen. Het is *'een milde koffie met een volle afdrank'*. En verder: 100% arabica, fairtrade én biologisch!

Bestellingen

Een groep bezorgers zorgt ervoor dat de bestellingen in behandeling worden genomen en dat de klanten in Tilburg en omgeving de koffie aan huis geleverd krijgen. Klanten verder weg krijgen hun koffie per post of 'koerier'. Al meer dan vijftien mensen hebben een voordelig maandabonnement afgesloten en inmiddels zijn we al toe aan de derde partij gebrande koffie.

Wilt u ook proeven? Bestellen kan via de webshop, maar Café Matagalpa is ook verkrijgbaar bij **café LOOS!** in het Spoorpark (bij BeweegR, ingang West). We zijn bezig met meer distributiepunten.

Koffie (tilburg-matagalpa.nl)
Miranda

Arjen Roersma van Matagalpa Tours en tevens koffieboer
foto: Jeanne Mooren-Linkels

Café Matagalpa

De koffieketen Matagalpa – Tilburg

De Stedenband slaat nieuwe wegen in en is tegenwoordig ook ondernemer. Op het gebied van toerisme doen we dat al vanaf 2016, maar we ondervonden tegenslag door de onrustige situatie in Nicaragua in 2018/19 en nu weer door corona. Hopelijk vergaat het onze nieuwste onderneming Café Matagalpa beter. Café Matagalpa verschaft de Stedenband eigen inkomsten, hard nodig vanwege de dalende gemeentelijke subsidie. Daarnaast maken wij natuurlijk de koffieboeren in Matagalpa blij met de verkoop van hun koffie. Het verantwoord verbouwen van arabica-koffie in de bergen rond Matagalpa is van essentieel belang voor het behoud van het ecosysteem en om de effecten van de klimaatverandering op te vangen. Maar voor ons Nicaragua-liefhebbers is het ook gewoon leuk om deze heerlijke, milde fairtrade én biologische koffie in Tilburg te verkopen en thuis te kunnen drinken.

Bernite
foto: Rob Giesberts

Ben je ook benieuwd naar Café Matagalpa? Neem dan snel een kijkje in onze webshop Koffie (tilburg-matagalpa.nl)

Koop je liever niet online? Loop dan even binnen bij café LOOS! in het Spoorpark (ingang West; het café zit bij BeweegR) en koop daar onze koffie.

Een projectgroep 'Koffie uit Matagalpa in Tilburg' met daarin studenten bedrijfskunde en enkele vrijwilligers heeft zich hier hard voor gemaakt en contacten gelegd met de Matagalpese coöperaties, importeurs in Europa en branders in Nederland. Na een marktonderzoek, het opstellen van een businessplan, het branden van de koffie, de vormgeving van een eigen etiket en een ware proeverij bij café LOOS! in het Spoorpark zijn we de koffie daadwerkelijk gaan verkopen. Er is een nieuwe groep 'Café Matagalpa' ontstaan, bestaande uit beheerders van de webshop en bezorgers. In de webshop, ontwikkeld door Frans van Hoek en Miranda, kunnen klanten hun koffiebonen of gemalen koffie bestellen en betalen. En een keuze maken voor losse verkoop of een voordeliger maandabonnement.

Aan het einde van de keten zitten de bezorgers, waaronder ondergetekende. Met veel plezier bezorg ik Café Matagalpa bij klanten in en om Tilburg. We krijgen de bestellingen met pakbonnen toegestuurd van webshopbeheerders Mayke en Rosa en maken een mooi pakketje klaar met een bedankje erbij. Naast het persoonlijk afgeven, verzorg ik ook de bestellingen buiten Tilburg, naar onder andere Groningen, Amsterdam, Haarlem en Utrecht. Ik probeer de koffie zo goed mogelijk te verpakken in doosjes die hergebruikt kunnen worden, want we willen deze onderneming zo milieuvriendelijk en duurzaam mogelijk runnen. Mocht iemand van jullie nog kleine dozen hebben (waar twee tot vier pakken koffie in kunnen) dan houd ik me aanbevolen. Vooraf mail of bel ik de klant even om te vertellen dat de koffie eraan komt (tevens even een check voor het juiste adres) of dat het zo 'hard' gaat met de koffiebestellingen dat ze even op een nieuwe voorraad moeten wachten. Ik zeg altijd: 'wachten betekent héél verse koffie.'

De reacties die ik terug gemaaild krijg of persoonlijk krijg wanneer ik de koffie kom brengen, zijn heel leuk. Mensen bedanken me voor de goede verzending met het leuke briefje. Of ze vragen of ik zelf de koffie lekker vind of hoe het met de verkoop van Café Matagalpa gaat. Ook reacties als: 'Leuk om een pak koffie uit Nicaragua cadeau te geven', of 'als ik de koffie lekker vind, bestel ik weer hoor.'

Ik heb niet het complete overzicht van de verkoop, maar volgens mij gaat het GOED! Met plezier maak ik deel uit van de koffieketen Matagalpa-Tilburg, al is het maar een klein steentje dat ik kan bijdragen. Goed voor de Stedenband én goed voor de koffieboeren.

Bernite van Teeffelen, mmv Miranda

Impressies van een mooie zomerdag in september

Zeventiende Vuelta à Matagalpa

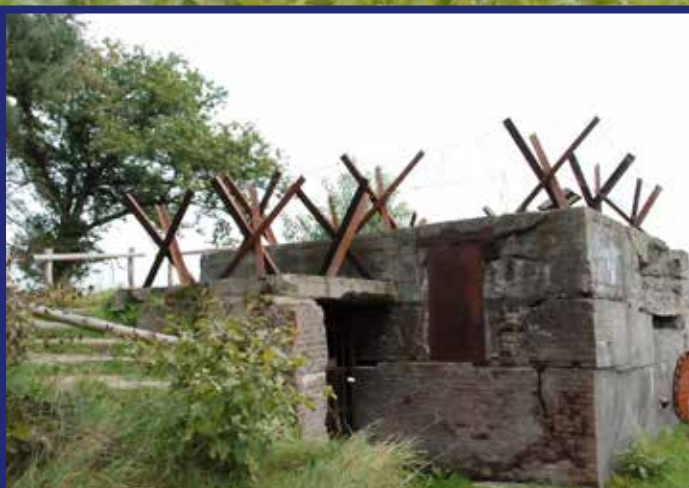
drukke bij de start van de fietstocht bij Kinderboerderij Kerkibo in de Bisschop Bekkerslaan
foto: Herman Fitters

un bakske thee of koffie mee un kuukske bij De Herenboeren Goedentijd
foto: Miranda van der Klaauw

bij het eerste verrassende afstappunt, het schijnvliegveld De Kiek in de buurt van Alphen
foto's: Miranda van der Klaauw

niet alle wegen waren verhard
foto: Miranda van der Klaauw

een appeltje voor de dorstige fietsers die passeren
foto: Toon Oomen

rondleiding op de coöperatie waar op duurzame wijze voedsel wordt
geproduceerd
foto's: Miranda van der Klaauw

even uitrusten bij de bijenhal in Alphen
foto: Toon Oomen

Wat overblijft na 7 november Ortega als dictator?

Het is een donkere middag in november, ergens in Tilburg. De blik op de wereld is somber, we kijken naar de klimaatconferentie in Glasgow, naar de Russische troepen die samentrekken aan de grens van Oekraïne, naar talloze vluchtelingen die staan te roepen aan de poorten van fort Europa en wij ... wij richten onze blik in dit blad op een Midden-Amerikaans land dat verkiezingen heeft gehouden op 7 november. Het kost moeite ons te verplaatsen in de Nicaraguaanse situatie. Zeker bij zo'n politieke gebeurtenis als verkiezingen staan de zaken op scherp, zowel nationaal als internationaal. Posities komen tegenover elkaar te staan als in dit geval de -praktisch enige- presidentskandidaat, Ortega, wint: is dat dan goed of juist niet goed voor het land? Voor de mensen?

Velen twijfelen bij het gegeven dat deze Daniel Ortega al sinds 1979 voorman is van het FSLN. Hij maakte tot 1984 deel uit van de FSLN-regering en na de verkiezingen van '84 werd hij de president (tot 1990), om vervolgens weer tot president gekozen te worden in 2007. Hij is daarna tot de dag vandaag president gebleven en in deze novembermaand weer gekozen voor de vierde achtereenvolgende termijn, omdat hij in feite de enige kandidaat was (op enkele amper bekende tegenkandidaten na van kleine partijen die Ortega's partij min of meer steunen). De wet dat een president slechts twee termijnen aan de macht kan blijven, lapte hij aan z'n laars door in 2014 die wet te wijzigen met steun van de FSLN-meerderheid in het parlement en van het hooggerechtshof. Die wetswijziging maakt het presidenten mogelijk een onbeperkt aantal ambtstermijnen vol te maken. En met zo'n wetswijziging heeft hij in de geschiedenis een aantal dubieuze voorbeelden. Het feit dat hij zo lang aan de macht is kunnen blijven doet velen twijfelen aan het democratische karakter van de Nicaraguaanse 'democratie'. Het aantal stemmen is één, maar hoe het hele verkiezingsproces verloopt is een chapter van ándere orde en juist dáár ligt grond voor een nadere analyse.

Hoe heeft Daniel Ortega zijn macht weten te behouden?

Allereerst heeft Daniel Ortega binnen zijn partij -het FSLN- een lange staat van dienst. Tijdens de dictatuur van Somoza heeft hij als guerrillastrijder van het FSLN in de gevangenis gezeten, hij was politiek -zeker in de begintijd- goed geschoold. Door zijn charisma heeft hij in de loop der jaren een tot de verbeelding sprekende naam opgebouwd. Het was niet meer dan logisch dat hij in 2007 verkozen werd, het project van het FSLN stond toen nog steeds als een huis: opkomen voor de kansarmen, beter onderwijs, goede gezondheidszorg, werkgelegenheid.

'nee tegen de verkiezingsfarsce'
foto: internet

cartoon van Pedro Molina in *Confidencial*

“bij de verkiezings- nederlaag van 1990 had Daniel Ortega c.s. een graai in de staatskas gedaan”

de Nicaraguaanse president Violeta Barrios de Chamorro tijdens haar inauguratie in Managua in 1990
foto: Associated Press

stembiljetten

2021 • nr 136

Echter -toen ál en toen nóg!- was men niet eensgezind over zijn verdienste voor het land, immers bij de verkiezingsnederlaag van 1990 had Daniel Ortega c.s. een graai in de staatskas gedaan, de piñata.* Dat waren een aantal (ex-)partijgenoten niet vergeten. Het begon te rammelen in de burelen van de partij, maar desondanks steunde een groot deel van de bevolking de kandidatuur van Ortega in 2007. Het werd in die periode allengs duidelijk dat zijn beleid steeds krampachtiger werd, lang niet meer met maatregelen ‘voor het volk’, maar meer voor zijn eigen prestige: grote projecten werden in Managua zichtbaar. De relatie van Ortega met de werkgevers werd intiemer. Venezuela in de persoon van Chávez werd zijn sponsor. De stemmen dat hij bezig was aan zijn laatste periode, werden steeds luider. Hij werd ook ouder, zijn vrouw -Rosario Murillo- kreeg voor en achter de schermen steeds meer te vertellen. Zij werd vice-president, de familie Ortega kreeg eigenschappen van een dynastie: de familie werd steeds rijker bedeed met (goedbetaalde) functies en privileges. En ook het FSLN buitte zijn macht uit door het opeisen van die privileges en functies. De partij kreeg een beschadigde faam -zo leek het. Het werd een partij zoals veel partijen in Latijns-Amerika met een duidelijk negatieve karakteristiek: ‘Ben je niet vóór mij, dan ben je tégen mij.’ Het handhaven van de macht werd doel op zich: het werd strakker, repressiever, autoritairder en autocratischer. De oppositie echter speelde om tal van redenen géén rol van betekenis. Niet alleen omdat in die kringen een erg grote verdeeldheid heerste en grote ego’s samenwerking in de weg stonden, maar ook omdat oppositie an sich door het FSLN gezien werd als landverraad. Tijdens de laatste verkiezing bijvoorbeeld werden presidentskandidaten gevangen gezet, zo ook werden boerenorganisaties, boerenleiders, studentenleiders onder druk gezet, gemarginaliseerd tot zelfs gecriminaliseerd en gezien als vijanden vanwege kritiek op het beleid. Alleen de bisschoppen en priesters werden ontzien, hen durfden ze niet achter de tralies te gooien, hoewel ook zij in hun dappere preken kritiek hadden op het beleid.

De verkiezingen van 7 november: een terugblik

Op zondag 7 november waren er verkiezingen in Nicaragua: er moest een stem uitgebracht worden op een presidentskandidaat, op een parlementslid. Er wordt van overheidswege gesproken over een opkomstpercentage van 65%. Van deze kiezers stemt 75% op de presidentskandidaat Daniel Ortega. Echter volgens Urnas Abiertas -een organisatie die op 7 november jongstleden een netwerk van 1.450 lokale observatoren de stembusgang liet observeren- lag de opkomst van deze verkiezingen historisch laag. Slechts 18,5% van de bevolking zou zijn gaan stemmen. Straten waren grotendeels uitgestorven, mensen bleven binnen om uitdrukking te geven aan hun onvrede. Dwang en vooruit betaald transport werden onder meer ingezet om mensen >>>

* Eind jaren ‘80 waren veel Nicaraguanen de door de VS gefinancierde oorlog en de economische boycot beu. In 1990 versloeg Violeta Barrios de Chamorro, als leider van een coalitie van veertien oppositiepartijen, Daniel Ortega tijdens de verkiezingen en werd president van Nicaragua. De sandinisten -die hun verkiezingsnederlaag absoluut niet hadden zien aankomen en er dus ook geen rekening mee hadden gehouden- reageerden met het ‘in veiligheid brengen van de verworvenheden van de revolutie’. De FSLN was namelijk vergeten de nieuwe eigendomstitels tijdens de landhervorming en de verandering van stedelijk eigendom juridisch vorm te geven. Haastig werd een nieuwe wetgeving opgesteld en er vonden aanzienlijke eigendomsoverdrachten plaats. De FSLN-top wist in deze situatie zijn eigen zakken te vullen met huizen, voertuigen en kapitaalgoederen. Veel ondernemingen en bezittingen van vaak kleine boeren en coöperatieleden werden in beheer gegeven aan partijleiders, waaronder Ortega, die plotseling een miljoenenbezit verwierven. Dit werd bekend onder de naam piñata, verwijzend naar een Latijns-Amerikaans gebruik waarbij kinderen cadeautjes mogen graaien.

toch naar de stemlokalen te krijgen, waarbij vooral medewerkers uit de publieke sector ingezet en verplicht werden om mee te doen. Van verschillende kanten werden de verkiezingen in Nicaragua bekritiseerd, ook vanuit Nederland. Ortega haalde hard uit naar die landen en nam het woord *hijos de perra* ('tevenzonen' - een zeer vulgair scheldwoord) in de mond. Bij deze verkiezingen zijn 234 waarnemers uit vooral Noord- en Zuid-Amerika en Europa. Ze worden 'begeleiders' genoemd, want de term 'waarnemer' zou suggereren dat zij boven de Nicaraguanen staan en dat is niet de bedoeling. Het zijn begeleiders die de benadering van de Ortega-aanhang delen: 'democratie is prachtig, maar wél op onze voorwaarden'. Je ziet, de lijntjes zijn dun en het onderscheid tussen oppositie en landverraad is kleiner dan je denkt.

De conclusie is duidelijk: met minimale steun vanuit de bevolking denken Ortega en Murillo de komende vijf jaar verder te kunnen regeren. Het gros van de mensen is nu bang dat zij de komende tijd te maken krijgen met een nieuwe golf aan repressie, omdat de dictator en zijn vrouw in feite vernederd zijn door hun eigen volk.

Dat het bovenstaande slechts één kant van de Nicaraguaanse realiteit is -volgens regeringsgetrouwen- zal niemand verbazen. Er zijn namelijk stemmen die de kritiek zien als een samenzwering van twee grote machtsblokken, namelijk de VS en de Europese Unie. Zij hebben alle belang bij het omverwerpen van de Nicaraguaanse regering, zeggen deze stemmen. Feministen en ecologen zijn vertolkers van de kritiek, ze lopen in de pas van

**“democratie is
prachtig, maar
wél op onze
voorwaarden”**

protestmars tegen de verkiezingen
foto: internet

rechtse krachten, zeggen ze. Immers op 18 april 2018 realiseerden ze de 'zachte staatsgreep', waarbij doden vielen, maar waarbij de meeste slachtoffers vielen onder de militanten van het FSLN, maar daarover wordt nimmer gesproken. Daarna zag je de keiharde propaganda van de anti-sandinisten. Ook de aanleg van het kanaal dwars door Nicaragua werd bekritiseerd, met name door de milieubeweging, terwijl ze totaal géén aandacht schonken aan de schade die de verbreding van het Panamakanaal veroorzaakte, werd gezegd. Dat kanaal is praktisch in handen van Noord-Amerika. De vrouwenbeweging maakt zich boos over de anti-abortuspolitiek, maar deze is er al vanaf de liberaal Bolaños in 2006. Nicaragua is het vijfde land in de wereld wat betreft gelijkwaardigheid tussen man en vrouw, volgens het Wereld Economisch Forum in 2020. Nicaragua is - zo gaan deze stemmen verder- trots op het terugdringen van armoede (volgens cijfers van de Wereldbank), op het verminderen van de polarisatie (*la reconciliación nacional*) door ook de liberalen en de katholieke kerk te betrekken bij het beleid. Ze hebben ook

in 1990 de verkiezingsnederlaag erkend en via het democratisch proces de macht heroverd. Uiteindelijk is het land stabiel geworden, waarin vrede nagestreefd en gerealiseerd is. Toeristen bezochten het land, mensen liepen zonder angst op straat, er werd geïnvesteerd en er was handel en verkeer, zeggen ze. Dat zijn toch grote successen, afgezet tegen de problemen waar andere Midden-Amerikaanse landen mee worstelen. Deze mensen die het bovenstaande menen, zien de kritiek als landverraad, als het in de kaart spelen van Noord-Amerikaanse belangen, die strijdig zijn met de Nicaraguaanse. Het sandinistisch project dient door progressieven uit de hele wereld gesteund te worden. Er zijn namelijk talloze bewijzen dat het Nicaraguaanse volk vooruitgang boekt: het terugdringen van de armoede, positieve aandacht voor onderwijs, zodat meer kinderen naar school gaan, het in stand houden van de gezondheidszorg en ook een verbetering van de infrastructuur. Deze 'positieve verhalen' worden echter overschaduwd door het autocratische karakter van de regering. De bevolking leeft in angst, omdat elk kritisch woord gevolgen heeft. Het politieoptreden ruïneert hele families. Dit soort aspecten worden niet of nauwelijks gezien door de regeringsgetrouwen. Het zal duidelijk zijn, dat de huidige situatie alleen maar verliezers kent, nee, er is één winnaar: het groepje FSLN-ers rond het echtpaar Ortega-Murillo. De verkiezingen van 7 november hebben daarin helaas niets veranderd.

Toon Oomen

“de verkiezingen van 7 november hebben daarin helaas niets veranderd”

protest tegen de verkiezingen van 7 november: 'nee tegen het verkiezingscircus'
foto: internet

Een Stedenband 2.0

Hoe houden we onze Stedenband levend, relevant en interessant? Over die vraag hebben de bestuursleden en de Amigos zich onlangs gebogen onder leiding van adviseur Martine van BIS (Bureau Internationale Samenwerking).

Ook al heeft de Stedenband zich in zijn 37-jarig bestaan continu ontwikkeld en vernieuwd, toch merken we dat het lastig is om nieuwe en jonge mensen te bereiken en vast te houden. Tevens is de dalende gemeentelijke subsidie een zorg voor de continuïteit van de stichting. Wat kunnen we (anders) doen voor een toekomstbestendige Stedenband?

Community Matagalpa

Na de brainstorm konden we concluderen dat er nog steeds veel enthousiasme is bij de vrijwilligers. Eigenlijk kun je zeggen dat we een *community* zijn. Een *community* van mensen die iets hebben met Latijns-Amerika, Spaans, reizen, koffie, boeken ... Dat gevoel kunnen we verder uitdragen en uitbouwen. Daarbij kunnen én moeten we nog veel meer dan nu gebruik maken van de social media, zeker als we meer jongeren en jongvolwassenen willen betrekken. Maar dat hoeven we niet allemaal alleen te doen. De jongeren zelf, met wie we projecten doen op scholen bijvoorbeeld, kunnen we ook vragen om over deze projecten te posten op de social media, zodat hun vrienden en volgers ons ook leren kennen.

Bij het woord community denken we tegenwoordig vooral aan een online wereld. Maar waarom deze niet koppelen aan een fysieke plek? Een plek op een leuke locatie in de stad, van waaruit we koffie, boeken en reizen kunnen verkopen, activiteiten kunnen organiseren en stages kunnen aanbieden. Wij zien het al helemaal voor ons ... doe je mee?

kinderen en ouders bij het nest vol wensen

OPROEP

Heb je een Instagram-account en ben je goed in het maken van succesvolle posts, foto's en/of filmpjes?

Meld je dan!

Weet je een leuke plek in Tilburg voor onze community Matagalpa? Laat het ons weten! Ken je of werk je bij een organisatie in Tilburg die plek over heeft en onze community Matagalpa zou kunnen huisvesten? Breng ons met elkaar in contact!

Miranda van der Klaauw

miranda@tilburg-matagalpa.nl of 06-1303 6091

Stedenband in de carnavalsoptocht

carnavalsgroep
alle foto's: archief Stedenband

kinderen vieren de muurschildering
met een piñata

Docenten maken alternatieve plannen

Dat we het onderwijswerkbezoek moeten blijven uitstellen is zeer waarschijnlijk. De onzekerheid rondom (reizen met) covid speelt ons parten. Dat maakt het een stuk lastiger om verder te werken aan een betere onderwijskwaliteit volgens de opzet die we gewend waren. In workshops gingen de docenten samen aan de slag, ze keken bij elkaar in de klas en gaven feedback. Zou dat ook anders kunnen?*

Fontys Pabo

Begin december overlegde de Stedenband met drie pabo-docenten over de mogelijkheden. Vanuit de Escuela Normal (pabo) in Matagalpa ontvingen we een lijstje met thema's waar men graag aan wil werken: rekenen/wiskunde (onderdeel meten) en bewegingsonderwijs. Tevens het verzoek om digitaal contact te hebben.

De pabo-docenten zijn experts op het gebied van onderzoekend leren, buitenonderwijs en omgevingsonderwijs. Een nieuw initiatief, waar Nederlandse basisscholen nu mee experimenteren, is *outdoor learning*. Ook in Matagalpa zien we dat onze partners en de scholen belang hechten aan een gezond leefmilieu rondom de school. Al pratende ontstond het idee om al deze wensen en ervaringen te bundelen en middels vakoverstijgend onderwijs een nieuw project te maken rond rekenen/wiskunde waarin het omgevings- en buitenonderwijs wordt toegepast.

Online werkbezoek

Zouden we dat ook online kunnen doen? Met een paar compacte modules, vertaald in het Spaans, met veel voorbeelden, illustraties en filmpjes en een ervaren tolk? Het is verre van ideaal en we moeten nog zien hoe we het precies gaan doen, maar het lijkt een mogelijke volgende stap in onze samenwerking. Covid maakt reizen moeilijker en onveiliger, maar heeft ons ook laten zien dat online onderwijs wél kan. En ook in Matagalpa hebben onze vrienden Zoom ontdekt en werkt het internet gelukkig behoorlijk goed.

De komende maanden gaan de vrijwillige docenten van de Stedenband een opzet maken, daarna is er weer een overleg met de pabo om het nieuwe project concreet in te vullen. Een mooi vooruitzicht!

Miranda van der Klaauw

** Vanuit de Stedenband werd elke twee jaar in de meivakantie een onderwijswerkbezoek naar Matagalpa georganiseerd. De laatste keer was in 2017. In 2019 was de situatie in Nicaragua onveilig, maar lukte het wel om een onderwijswerkbezoek in Tilburg te organiseren. Vanaf 2020 hebben we te maken met de coronapandemie.*

klasje in Matagalpa
alle foto's: archief Stedenband

sportlessen in Matagalpa

UCR kent eredoctoraat toe aan schrijver Sergio Ramírez

De Universiteitsraad (CU) van de Universiteit van Costa Rica (UCR) heeft ermee ingestemd om het doctoraat Honoris Causa te verlenen aan de Nicaraguaanse schrijver, journalist en politicus Sergio Ramírez, als erkenning voor zijn carrière en 'in dankbaarheid voor zijn waardevolle bijdragen aan de sociale ontwikkeling van de Midden-Amerikaanse cultuur en literatuur'.

Sergio Ramírez
foto: internet

Ramírez heeft een breed scala aan literaire werken gepubliceerd, waaronder romans, korte verhalen, essays en bloemlezingen. Zijn publicaties zijn vertaald in achttien talen, zoals Russisch, Hebreeuws en Duits. Onder de titels van zijn geschriften zijn *Goddelijke Straf*; *Margarita, de zee is prachtig*; *Een gemaskerd bal*; allemaal internationaal bekroonde werken.

'Dr. Sergio Ramírez is een auteur die de realiteit aanhangt, hij verschijnt in het Midden-Amerikaanse en Spaans-Amerikaanse panorama als een hardwerkende persoon die zijn idealen aanhangt ongeacht de omstandigheden. De literaire kwaliteit van zijn geschriften is een voorbeeld van de mogelijkheid om de taalstructuren revolutionair aan te pakken en door te gaan met zijn utopieën, zijn droombeelden: rechtvaardigheid, solidariteit, gelijkheid, die hij beschouwt als authentieke fundamente van zijn leven', zegt de CU.

Als politicus is Ramírez verbonden met het Nicaraguaanse revolutionaire proces, dat culmineerde in de val van dictator Anastasio Somoza. Later maakte hij deel uit van de regeringsraad voor de nationale wederopbouw van Nicaragua en was hij tot 1990 vicepresident van de Republiek Nicaragua.

In 1996 was hij presidentskandidaat voor de Sandinistische Vernieuwingsbeweging. In 1998 ontving hij de Premio Alfaguara voor zijn werk en in 2017 werd hij de eerste Midden-Amerikaan die de Premio Miguel de Cervantes ontving, die wordt beschouwd als de belangrijkste prijs van de Spaanse taal. Eerder ontving hij ook een eredoctoraat van verschillende universiteiten in Amerika en Europa. Het eredoctoraat van de UCR werd op 26 november beklonken.

Adrián Zúñiga Rivero in *Semanario Universidad*
vertaling: **Naidet Windster**

zestiende Vuelta: ... hoe sterk is de eenzame fietser ...
foto: Miranda van der Klaauw

Dé foto van ¡Cómo No!